

[Sundhedsministeren]

samt en stigende arbejdsmængde på visse uafviselige områder har gjort det helt nødvendigt at overveje omprioriteringer, herunder også afskaffelse af opgaver, der i en større sammenhæng vurderes som mindre betydningsfulde.

Med udsendelsen af bekendtgørelsen af 11. august 1986 er der givet en detaljeret fastlæggelse af, hvilke regler forbrugerpakninger til lægemidler optaget i Sundhedsstyrelsens specialitetsregister skal overholde. Herunder er der – hvilket er nyt – udarbejdet en supplerende vejledning til bekendtgørelsen, så lægemiddelfirmaerne mere detaljeret kan sætte sig ind i bekendtgørelsens forskellige krav, ligesom disse på en række punkter er kommenteret nærmere. Med det således foreliggende materiale skulle der efter Sundhedsstyrelsens opfattelse være god baggrund for, at de enkelte lægemiddelfirmaer selvstændigt kan udforme pakningsmateriale.

Den ændrede administrative praksis er således ikke udtryk for, at der er sket en slækkelse i vejledningen af forbrugerne (jf. spørgsmålets begrundelse).

Brancheorganisationerne på området er af Sundhedsstyrelsen blevet orienteret på et møde, en måneds tid før den ændrede praksis trådte i kraft i juni måned 1988.«

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse.

Spm. nr. S 165

Til *indenrigsministeren* (11/7 88) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilken værdi tillægger ministeren den kommunale styrelseslovs § 61 c efter den seneste afgørelse fra Tilsynsrådet for Ringkøbing Amt i sagen vedrørende Skjern Kommunes tekniske udvalgs forsømmelser i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 50 a?«

Begrundelse

Tilsynsrådet for Ringkøbing Amt har nu for tredje gang besluttet, at kommunal forsømmelighed i miljøspørgsmål ikke skal vurderes af domstolene. Forud for den i spørgsmålet nævnte afgørelse af 4. juli 1988 har Tilsynsrådet i 1986 i to tilfælde (Trehøje Kommune og Herning Kommune) indtaget tilsvarende standpunkter, uagtet begge sager udviste elementer af grov pligtforsømmelse. Om disse sager henvises til bemærkningerne til lovforslag nr. L 211

1986–87, hvor Tilsynsrådets kompetence i disse sager foreslås ophævet.

Tilsynsrådets argumentation i sagen vedrørende Skjern Kommunes tekniske udvalg synes at fastlægge bestemmelsens anvendelsesområde så snævert, at den bliver værdiløs som forebyggende foranstaltning over for forsømmelige kommunalbestyrelsesmedlemmer. Således fremhæves, at en udledningstilladelses uklarhed, forvaltningens indstilling i sagen og afklaring vedrørende en nyordning af miljøgodkendelsen for virksomheden er forhold, der er lagt til grund, uanset at de pågældende kommunalpolitikere selv har haft afgørende indflydelse på alle de tre nævnte forhold.

Svar (21/7 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg tillægger § 61 c i den kommunale styrelseslov meget stor værdi, også efter afgørelsen fra Tilsynsrådet for Ringkøbing Amt om ikke at begære påtale mod noget medlem af Skjern Byråd i sagen om udledning af spildevand fra Skjern Trikotagefarveri A/S.

Hensigten med § 61 c, som blev indsat i styrelsesloven i 1984, var at få tilvejebragt en straffehjemmel for de meget få, men grove tilfælde af pligtforsømmelse, hvor der ikke hidtil havde kunnet gribes ind.

Bestemmelsen i § 61 c, stk. 2, om, at påtale kun kan rejses efter tilsynsmyndighedens begæring, blev indsat som et filter for at undgå grundløse, tvivlsomme eller bagatelagtige anmeldelser. Der var i Folketinget et ønske om, at det på denne måde blev sikret, at væsentlige hensyn til kommunalpolitikernes arbejdsvilkår ville indgå i vurderingen af, om der skulle rejses straffesag for pligtforsømmelse.

Tilsynsrådet for Ringkøbing Amt har i det konkrete tilfælde foretaget en samlet vurdering af sagen, som det er forudsat i loven, og har herefter fundet, at der ikke var tale om forhold, der er omfattet af § 61 c.

Denne vurdering tilkommer det Tilsynsrådet alene at foretage, og en sådan konkret afgørelse kan efter min opfattelse ikke indebære, at bestemmelsen i § 61 c bliver uden værdi.

Spm. nr. S 166

Til *skatteministeren* (11/7 88) af:

Bente Juncker (CD):